

Бәрекелді!

Естайдың бюсті орнатылды

Біздің қалада қазақтың біргуар ұлдары Мұхтар Әуезовке, Абай Құнанбаевқа және Сұлтанмахмұт Торайғыровқа ескерткіш-бюст орнатылғаны белгілі.

Конституция күні карсаңында тағы бір маңызды оқиға орын алды. Беркімбаев көшесі бойындағы “Отырар” сауда үйінің жанындағы аланқайда ақын-сазгер, әнші Естайдың тас мүсіні тұғырға қонды.

Орайы келгенде, Естай ескерткіші лайықты орынға орнатылғанын айтқанымыз жен. Оған қоса ескерткішке баратын жолға асфальт, капиталындағы тротуарға кима тас төсөліпті. Ескерткіштің маңайына гүлдер отырғызылып, абаттандырылған. Гүлзармен көмкерілген еңселі ескерткіш-бюст ана-дайдан көз тартады. Алаңқайға көтерілетін баспалдастар да әдемі жасалған.

Дөңестеу аланқайға орнатылған ескерткіш едәуір биіктегі тұр.

Ескерткіштің ашылуына қала әкімі Н.А.Нәбиев және Естайдың ұлынан тұған немересі Зекен апа қатысты.

-Естай өз өлеңінде “Япирмау, қартайдым ба, денем ауыр, Менде жоқ жаны аштын туыс-бауыр”, - дегендеге, жалғыз ұлы Жанәбілден айрылып, артында ізін жалғастырар тұяғы қалмаганын мензеп еді. Сол Жанәбілден екі кызы қалдық. Бірі менің әпкем, жол алыс болған соң келе алмады, екіншісі -

мен. Атамыз дүниеден озған соң, ағайындар өзара ақылласып, шаңырақ иесіз қалмасын деп біздің үйге атамыздың інісінің ұлы Қыздарбекті отбасымен кіргізді. Бізді сол ағамыз тәрбиеледі. Ол Естайдың екі немересін қанаттыға қақтырмай, тұмсықтыға шоқыттырмай катарға қости. Өмірінің соңында Екібастұз қаласында тұрган атамыз тоқсан жастан асып дүние салды. Естай атамыздың дүниеден озғанына жартығасырдан астам уақыт өтсе де, халқы оны эспеттеп, өнеріне лайықты бағасын берді. Мен ризамын,-деді Зекен апа тебіреніп.

Осыдан кейін апамыз қала әкімі Нұрлан Абзатұлымен бірге Естайдай ескерткішінің бетіндегі жамылғыны сыйырды.

Шара барысында Қыздарбектің немересі Еркебұлан Әміренов атасына арнаған өлеңін оқыды.

Осы күні Естайдың әйгілі “Қызы Корлан” әні орындалып, Естайдай дарынды ұлын ардақтаған халық бір жасап қалды.

Дария ЕРҒАЗИНА

Рымбектің фотосы

ЕСТАЙ ЕСКЕРТКІШІ

Суретте: қала екімі Н.Нәбиев, Естайдың немересі Зекен апа Жанәбілқызы және ескерткіш авторлары Б.Қайнышева, А.Солтанбаев

Еліміздің Ата заңы мерекесі, сондай-ақ шахтерлер күніне орай қаламызда есімі аталау жүрген кеше бойына Естай Беркімбайұлының ескерткіші қойылды.

Өнши, сазгер Естай Беркімбайұлы - 1868 жылы Екібастұз ауданына қарасты Аққал ауылында өмірге келген. Еліне - «Қорлан», «Жай қоңыр», «Құрбылар», «Бір мыңқал», «Естайдың қоштасу өні» (соңғы өні) сияқты өндерімен танылған қазақтың біртуар сазгер ақыны Естайдың шығармашылығы екінішке орай кейінгі үрпаққа толығымен жеткен жок.

«Мениң билетінім, атамызды 1946 жылы Алматыға өлеңдерін жаздыртуға шақыртады. Екі қап алең дәптерлерін алып соған бара жатқанда жол-жөнекей Ақтогайдың 1-ші белімшесіндегі біздің үйге (бірге туған тысы Нұрмаганбеттің үйіне) соғып, аяқ астынан ауырып, уш күннен соң кез жұмды. Қыс іші болғандықтан, өзінің етініш бойынша Чкаловке жерленді. Бір жылдан соң біздің әкей де қайтыс болып, қазір бері бір жerde жатыр. Өлеңдеріне байланысты есімде қалғаны, 4 бітірген кезім, пеш түбінде жатқан қантардағы өлеңдерін қолыма алып қызығып өкітінмын. Кейбіреулері орысша жазылған. Барлығы жеke парапеттерде. Солардың берін Алматыға апара жатқан ғой. Өкінішке орай езі де жете алмады, өлеңдері де жаңып кетті. Халық оны нағыз ақын ретінде танып үлгірмеді. Ел аузында қазір ол кісінің оншактығанда өні бар» дейді, ескерткіштің ашылу салтанатына арнағы келген Естайдың немере інісі Кенен Нұрмаганбетулы.

Сондай-ақ, бұл күнгі салтанатты жыныға Естайдың соғыста қаза болған жалғыз ұлы Жанәбілден қалған екі қыздың бірі Зекен апа да қатысып, жиналған қауымға, үрпақтары атынан алғысын білдірді.

алғысын өлдірді.

-17 жасқа дейін Естай атамның бауырында өстім. Әкем әскерде, шешем үйде қайтты. Содан кейін осы атам мен әжемнің қолында болдық. Атам Ақтогайда немере туысымыздың үйінде қайтыс болып, әжеміз де іле бір жұмадан кейін көз жұмып, біз сіңілім екеуіміз Естайдың шаңырағында жетім қалдық. Халық бұл екі қызы енді қайда барады деп, Қыздарбек деген туысымызды шаңырағымызға кіргізді. Бұдан әрі сол кісінің тәрбиесінде болдық. Бұл ағамыз биыл қайтыс болды. Оның Еркебұлан деген немересі өлең жазады. Кітабы шықты. Атамыздың жолын сол қуар ма екен деп үміттенеміз. Артында еркек кіндік қалмаса да, бүкіл Қазақстан болып Естай атын шығарып жатыр, тәуба, көп рахмет халқыма. Естайдың абырой, атағын сендерге де берсін.

Дина ЖУМАДИЛОВА.

Естай ескерткішіне

Айналып махаббаттың келбетіне ,
Жырлаған ғашық жайын тербетіле,
Естай сынды саңлағына даланың,
Тас мүсіні салынды құрметіне.

Бұл ескерткіш орын тебер жүректен,
Атам жайлы асыл сезден жыр есем.
Махаббатты жырлар кезде қиналмай,
Бабамменен отырып үнсіз тілдесем.

Естайды айтсаң Қорлан қыз ойға түседі,
Махаббатқа адап болған деседі.
Естайменен бір айтылған Қорланға,
Берсе деймін лайықтап бір көшени.

Бақида қосыла алмады амал бар ма?
Бірақ, үлгі болды ғой талайларға.
Ізіменен Естайдың талай жігіт,
Ән арнаған сүйікті аруларға.

Бабамның жалғастырып асыл ізін,
Жырлармын махаббаттың асылдығын,
Түк қалмай ма, ат аунаған жерінде.
Шіркін бабам!
Маған тарту қылған ғой ақындығын.

Құтты болсын салтанат тойға ұласқан,
Тілеймін баршаңызға ашық аспан.
Естайдай саңылақ туса туған жерде,
Биікке самғар өлі Қазақстан.

Еркебұлан ӘМІРЕНОВ.